

Związek Rzemiosła Polskiego

ul. Miodowa 14, 00-246 Warszawa, tel. +48 22 50 44 200, fax. +48 22 50 44 220, www.zrp.pl, zrp@zrp.pl

NR/EL/ 31 / 2016

Warszawa, 12.12.2016

Pan
Mariusz Haładyj
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Rozwoju

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przesłanym do konsultacji pakietem aktów prawnych „Konstytucji biznesu” - Związek Rzemiosła Polskiego przekazuje następujące uwagi do projektowanych przepisów z uprzejmą prośbą o ich uwzględnienie w toku dalszych prac legislacyjnych.

Ustawa o Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców (art. 4)

W opinii Związku Rzemiosła Polskiego kryteria reprezentatywności proponowane przez niektóre organizacje pracodawców, przeniesione w zasadzie z ustawy o Radzie Dialogu Społecznego - nie wydają się być właściwe dla Komisji, w której mają być reprezentowane organizacje przedsiębiorców, a nie pracodawców, gdzie o reprezentatywności decyduje liczba zatrudnianych pracowników.

Jeśli zostałyby przyjęte rozwiązanie analogiczne jak kryteria reprezentatywności z RDS - to skład Komisji Wspólnej ze strony przedsiębiorców byłby taki sam jak w Radzie Dialogu Społecznego, bo tylko te organizacje byłyby w stanie wypełnić, tak wysoko postawiony warunek zatrudnienia. Powstała by zatem RDS „bis”, co z powodów oczywistych jest nie do zaakceptowania, choćby dlatego, że chyba głównym celem powołania Komisji Wspólnej miało być poszerzenie reprezentacji organizacji przedsiębiorców, ale jednak z zachowaniem **racjonalnego kryterium reprezentatywności**.

Dlatego ZRP ponownie proponuje wybranie, jako progu reprezentatywności organizacji przedsiębiorców przyjęcie kryterium zrzeszania, np. 30-40 tys. przedsiębiorców (oczywiście przy zachowaniu wymogu, że nie mogą być jednocześnie członkami innej organizacji reprezentowanej w Komisji Wspólnej).

Proponując powyższe kryterium wyrażamy obawy, że tylko nieliczne organizacje zdołają je wypełnić, co mogłoby oznaczać, że Komisja Wspólna nie miałaby wystarczająco zróżnicowanej reprezentacji ze strony przedsiębiorców i jej opinie i stanowiska nie wyrażałyby poglądów większości przedsiębiorców.

Mając na uwadze przewidziane uprawnienia dla Komisji Wspólnej (głównie opiniodawcze w zakresie prawa gospodarczego i polityki gospodarczej) uważamy, że w interesie wszystkich przedsiębiorców jest aby w skład Komisji weszły te organizacje, które zostaną wybrane w oparciu o jak najbardziej racjonalne kryterium reprezentatywności.

Podsumowując, Związek Rzemiosła Polskiego jeszcze raz wyraża wątpliwości, co do możliwości powołania ustawowego takiej Komisji, z jednoczesnym zachowaniem ustalenia racjonalnego kryterium reprezentatywności.

Uważamy, że obecnie działający Zespół ds. doskonalenia regulacji gospodarczych działający przy Ministrze Rozwoju oraz przede wszystkim Rada Dialogu Społecznego wystarczająco wypełniają powierzone im zadania.

Ustawa Prawo przedsiębiorców

1.Do art. 3

Zgłaszamy wątpliwości do zaproponowanej definicji działalności gospodarczej w części dotyczącej określenia „wykonywana samodzielnie”. Uważamy, że pojęcie to mało precyzyjnie definiuje działalność gospodarczą i bardziej odpowiednie byłoby posłużenie się określeniem „prowadzona we własnym imieniu”, co znacznie lepiej oddaje zasadniczy wyznacznik działalności gospodarczej jakim jest odpowiedzialność wobec osób trzecich i ponoszenie ryzyka gospodarczego. Chyba, że intencją autorów projektu było wprowadzenie do działalności gospodarczej osób samozatrudnionych działających jako podmioty zależne, co nie znajduje uzasadnienia. Podczas gdy wprowadzenie do definicji działalności gospodarczej warunku „prowadzona we własnym imieniu” rozstrzyga te wątpliwości. Ponadto użycie pojęcia „wykonywana samodzielnie” błędnie sugeruje ograniczenie możliwości podzlecenia działalności innym przedsiębiorcom.

2.Do art. 5

Związek Rzemiosła Polskiego zdecydowanie jest przeciwny nie uznawaniu za działalność gospodarczą działalności wykonywanej przez osoby fizyczne, nie ujawnionej w CEIDG, jeśli przychód z niej nie przekracza miesięcznie połowy minimalnego wynagrodzenia. Przyjęcie takiego rozwiązania będzie oznaczało, że dla pewnej grupy podmiotów nie przewiduje się żadnego monitorowania rozmiarów ich działalności i w konsekwencji będą one zwolnione np. z opłacania składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, z wielu biurokratycznych obowiązków, którymi obarczeni są wszyscy przedsiębiorcy (także i ci którzy prowadzą działalność w bardzo małych rozmiarach), jak prowadzenie ewidencji podatkowych, składanie deklaracji, ewidencjonowanie sprzedaży za pomocą kas fiskalnych, czy raportowanie w formie plików JPK. Zwolnienie tej grupy osób z ww. obowiązków może także oznaczać, że większość z nich (przy nowej kwocie wolnej od podatku w PIT w wysokości 6,6 tys. zł) nie zapłaci żadnego podatku. Zresztą, czy miałyby być opodatkowywany przychód maksymalnie w kwocie 12 tys.zł, czy dochód, który nie wiadomo jak byłby ustalany, jeśli osoby te będą zwolnione z ewidencji.

Wprowadzenie takiej regulacji zostanie odebrane przez mikroprzedsiębiorców jako ułatwienie dla pewnej grupy podmiotów prowadzenia działalności w szarej strefie, co ma szczególne znaczenie w usługach i drobnym handlu.

Uważamy, że unormowanie to narusza konstytucyjną zasadę równości wobec prawa podmiotów gospodarczych a przede wszystkim, jako wsparcie udzielane niektórym przedsiębiorcom będzie niedozwoloną pomocą publiczną w rozumieniu przepisów UE.

W związku z powyższym wnioskujemy o wykreślenie art. 5 ustawy.

3. Analogiczne uwagi zgłaszamy do **art. 6 pkt 4)** ustawy, którym usankcjonowano, nie uznawanie za działalność gospodarczą sprzedaży przez rolników produktów roślinnych i zwierzęcych przetworzonych w sposób inny niż przemysłowy. Wcześniej innymi przepisami (ustawa z dnia 16.11.2016 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia sprzedaży żywności przez rolników) zwolniono z opodatkowania PIT przychody tego rodzaju do poziomu 20 tys. zł rocznie.

Ustawa o uproszczeniach podatkowych dla przedsiębiorców

Do art. 4 dot. ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

zmiana 4) dotycząca dodanego art. 26 h

1. Podobne rozwiązania (wprawdzie odnoszące się tylko do kosztów) wyłączające możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów niezapłaconych faktur zostały wprowadzone w 2012 roku ustawą o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych w gospodarce, których najważniejszym zadaniem miało być, tak jak w tej ustawie - wprowadzenie ułatwień dla przedsiębiorców. Mechanizm korekty kosztów miał przyczynić się, m.in. do likwidacji zatorów płatniczych. Tak się jednak nie stało, a przepis o korekcie kosztów we wszystkich rankingach prowadzonych wśród przedsiębiorców został oceniony jako najbardziej uciążliwy, utrudniający rozliczenia księgowo-podatkowe firmom. W rezultacie został on uchylony z dniem 1 stycznia 2016r.

Teraz w ustawie, która ma przynieść uproszczenia podatkowe przedsiębiorcom proponuje się powrót do tego mechanizmu (o tyle korzystniej, że korekta obecnie obejmie również przychody) - na zasadach podobnych do ulgi na złe długi obowiązującej w VAT.

Związek Rzemiosła Polskiego jest zdecydowanie przeciwny przenoszeniu rozwiązań, tzw. ulgi na złe długi obowiązującej na gruncie ustawy o VAT do przepisów ustawy o podatku dochodowym. **Uważamy bowiem, że o ile w VAT ulga na złe długi wiąże się z realnym zwrotem do przedsiębiorcy nadpłaconego podatku, o tyle ta sama korekta w PIT może być iluzoryczna i nigdy może nie zostać skonsumowana przez podatnika.** Uzasadniamy to następująco:

Przy założeniu, że korekta będzie dokonywana w okresie kiedy upłynął termin 120 dni od upływu terminu płatności w fakturze, to w sytuacji kiedy korekta dotyczy roku poprzedniego, od którego podatek został już zapłacony, to „nadpłacony” podatek będący wynikiem korekt może nie zostać odzyskany, jeśli nie będzie dochodu (będzie strata) w bieżącym okresie rozliczeniowym. A najczęściej powodem nieterminowego regulowania zobowiązań przedsiębiorcy - są niezapłacone jemu wierzytelności. W takiej sytuacji beneficjentem wprowadzenia takiego rozwiązania będzie wyłącznie budżet państwa.

Podobna sytuacja może wystąpić w ciągu roku podatkowego - wcześniej zapłacone zaliczki nie zostaną zwrócone z powodu nie osiągnięcia dochodu umożliwiającego jego pomniejszenie, tyle że podatnik może je odzyskać w rocznym zeznaniu podatkowym.

Przedstawiając z punktu widzenia interesu przedsiębiorcy, powyższe zasadnicze wady projektowanego przepisu w podatkach dochodowych - wnioskujemy o wycofanie się z wprowadzania omawianej regulacji. Ewentualnie, Związek Rzemiosła Polskiego jest gotowy poprzeć tą regulację, jeśli jednocześnie zostanie wprowadzony mechanizm odzyskiwania podatku w PIT.

2. Analogiczne uwagi zgłaszamy do projektowanego art18f.ust.1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Do art. 13 dot. ustawy o swobodzie działalności gospodarczej

- 1. Zmiana 1a) dot. uchylecia w ust. 5 pkt.8**, który umożliwił przyjęcie zawiadomienia poprzez CEIDG o zawarciu umowy z biurem rachunkowym o prowadzenie podatkowej księgi przychodów i rozchodów albo umowy o prowadzenie ewidencji przychodów i rozwiązaniu tych umów – uważamy, że było to praktyczne rozwiązanie, umożliwiające przyjęcie ww. zawiadomień przy okazji wpisu do CEIDG, czy dokonywania w nim zmian; wnioskujemy zatem o nie uchylanie pkt.8
- 2. zmiana 1b) dot. nowego brzmienia w ust. 5 pkt. 7**, przed zmianą przepis ten umożliwił przyjęcie zawiadomienia o prowadzeniu podatkowej księgi przychodów i rozchodów albo ksiąg rachunkowych. Nowy przepis mówi tylko o przyjęciu zawiadomienia o prowadzeniu ksiąg rachunkowych. Wnioskujemy o pozostawienie dotychczasowego brzmienia przepisu pkt 7).

Z poważaniem
/ - / Jerzy Bartnik
Prezes Związku Rzemiosła Polskiego